

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

„Maar het woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het woord, dat onder u verkondigd is”.

1 PETRUS 1 : 25.

No. 7.	Abonnementsprijs per jaar:	6e Jaargang
1 April.	Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	1901.

Zaligheid voor de Levenden en de Dooden.

Redevoering door Ouderling CHARLES W. PENROSE, gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, 19 Augustus 1900.

Ik gevoel mij met dankbaarheid vervuld, voor het voorrecht om met de Heiligen der laatste Dagen in dezen Tabernakel vergaderd te zijn, en mijn vertrouwen is, dat het niet te vergeefs zal wezen, dat wij tezamen gekomen zijn. Ik ben geroepen geworden, om tot deze Vergadering te spreken. Ik wensch zulks te doen onder de leiding van den Geest, welke in alle waarheid leidt, en de dingen van God voor het verstand der menschen verklaart. Ik vertrouw, dat deze Geest niet alleen op mij zal rusten, om mijn verstand te verlichten en om mij woorden te geven, welke van nut zijn zullen voor diegenen welke hooren, doch dat Hij eveneens op de vergadering zal rusten, opdat wij instaat zullen zijn, van oog tot oog te kunnen zien.

Een kenteeken van den waren godsdienst is het welzijn van andere menschen in acht te nemen. Ware godsdienst maakt iemand niet zelfzuchtig. Hij schept in hunne harten een gevoel van liefdadigheid en een verlangen om te zegenen; niet om op eenige wijze leed te doen, niet de val of het ongeluk van een natuurgenoot te wenschen, doch eerder zijn verheffing, voordeel, troost en vreugde te bevorderen.

Onze Hemelsche Vader schiep deze aarde, waarop wij leven, voor het genot en geluk van Zijne schepselen. Het plan der Zaligheid hetwelk voor de schepping der wereld bereid was, had den vooruitgang, het voordeel en de hoogste zaligheid van al zijne zonen en dochteren ten doel. Wanneer wij een verlangen in ons hebben, de menschenkinderen te zegenen en te bevoordeelen, dan

zijn wij op den rechten weg. Wanneer wij een geest van wraak of vergelding en een verlangen om leed te doen gevoelen, dan is dat niet van God, doch dat is van beneden. Het is ons gezegd, dat onze Zaligmaker „niet in de wereld gezonden is om de wereld te veroordeelen, maar opdat de wereld door Hem zoude behouden worden“. Dat was het doel, waarvoor onze Zaligmaker in het vleesch kwam, benevens de verzoening, welke Hij voor de menschenkinderen, door zijn dood aan het kruis, teweeg bracht. De Geest van Christus is de Geest der Zaligheid, de geest om te zegenen, de geest om goed te doen, om den toestand van het menschelijke geslacht te verbeteren en om ons allen voor de tegenwoordigheid van onzen eeuwigen Vader voor te bereiden en de heerlijkheid van Zijn koninkrijk te genieten.

Een van de groote verschillen tusschen het geloof van de Heiligen der laatste Dagen en dat van de meeste genootschappen der zoogenaamde Christenen is, dat de Heiligen der laatste Dagen leeren, dat de zaligheid voor alle volken, van alle eeuwen, van alle geslachten en van alle kleuren is, welke zalig kunnen worden. De leer welke de Heer door Zijn dienstknecht, den profeet Joseph Smith geopenbaard heeft, is, dat de zaligheid voor allen is, en dat niemand verloren zal gaan, welke mogelijker wijze verlost kan worden; dat het plan der zaligheid zoo uitgebreid is als de val. Onze eerste ouders overtraden een goddelijke wet en door hunne ongehoorzaamheid, kwam de dood in de wereld. Gelijk als door de ongehoorzaamheid van één mensch de zonde kwam, en de dood als de vergelding der zonde, evenzoo door de verzoening en de gehoorzaamheid van één, zal ten laatste leven en zaligheid tot de geheele familie van Adam komen „gelijk allen in Adam sterven, zoo zullen zij allen in Christus levend gemaakt worden“. Deze leer werd door den Apostel Paulus in zijn zendbrief aan de Corinthen medegedeeld. De volledige beteekenis daarvan is niet in de Oude Schriften bekend gemaakt, evenmin is het in het algemeen in de christenwereld verstaan, doch het was buitengewoon duidelijk aan den profeet Joseph Smith en Sidney Rigdon geopenbaard. Ik zal u het visioen, hetwelk zij ontvingen, en hetwelk een verklaring van het leerstelsel van zaligheid geeft, niet voorlezen, doch ik zal slechts eenige verzen daarvan lezen, zoodat de geheele uitgebreidheid van het plan der zaligheid, tot in een zekere mate, door de vergadering moge begrepen worden.

Laat mij echter eerst zeggen, dat het boek waaruit ik zal voorlezen, eenige der openbaringen van God aan de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, in dat tijdperk der wereld bevat, en wij beschouwen dezelve als Heilige Schrift. Wij gelooven in den Bijbel. Wij gelooven dat „heilige mannen schreven en spraken gelijk zij gedreven werden door den Heiligen Geest.“ Wij gelooven tevens dat dezelfde Geest in dit tijdperk der wereld, de dingen van God juist op dezelfde wijze wil verklaren, als zij in vroegere tijden geopenbaard werden. Met andere woorden, wij gelooven dat de Geest dezelfde in alle eeuwen is en dat

God en Christus „dezelfde zijn, gisteren, heden en voor eeuwig.” Indien God Zijn woord in vroegere tijden door Profeten kon openbaren, voorzeker kan Hij Zijn woord ook in deze tijden door Profeten bekendmaken. Indien niet, waarom niet? Welke rede is er dat God Zijne waarheid niet evenzoo goed in de negentiende eeuw kan openbaren als in de eerste eeuw of in de tijden voor de christelijke tijdrekening? Heeft de Eeuwige Vader Zijne macht verloren om zichzelf bekend te maken? Heeft Hij zichzelf met een eed en belofte verbonden dat Hij niet wederom spreken zou nadat Hij zichzelf geopenbaard had, door de Apostelen en Profeten in de eerste eeuwen der christelijke tijdrekening en vóór dien tijd? Indien dit het geval is, waar is Zijn woord en beloften opgeteekend? Ik weet niets van dien aard opgeteekend in het Boek hetwelk geacht wordt de Heilige Schrift te bevatten. De Bijbel bevat eenige dingen van den Heer, door zijne dienstknechten in vroegere dagen geopenbaard en door het zorgvuldig te lezen, bemerk ik, dat het een overvloed van beloften bevat, die in de laatste tijden, in de tijden van „de herstelling aller dingen, waarvan de heilige profeten sedert het begin der wereld gesproken hebben“, in de „bedeeling van de volheid der tijden, in dewelke God alle dingen in Christus tot één zal vergaderen; er meer licht, meer openbaring, meerdere manifestatie van de macht van God, grootere wonderen, grootere uitstorting van den Geest en de kennis van God zal plaats hebben, totdat de tijd komt, dat de mensch niet meer tot zijn naaste behoeft te zeggen „Kent den Heer, want allen zullen Hem kennen, van den kleinste tot den grootste“ en dat de kennis des Heeren de aarde zal bedekken gelijk de wateren den bodem der zee.“

Alzoo spraken de profeten van ouds. Dit het geval zijnde, zoo is er niets onschriftuurlijks of onredelijks in het idee, dat God Zijn woord in deze eeuw van de wereld zou openbaren, gelijk Hij in vroegere eeuwen deed. En indien het in Zijne wijze was, om een profeet of profeten te verwekken, indien Hij een bijzonder werk onder de kinderen der menschen had te verrichten of eenige buitengewone waarheden te openbaren, zoo is het redelijk, dat Hij in de laatste dagen, op dezelfde wijze zou handelen, ziende dat Hij een onveranderlijk wezen is.

Wij getuigen dat het onzen Hemelschen Vader behaagd heeft de hemelen weder in de negentiende eeuw te openen en Zijn Zoon Jezus Christus, onzen Verlosser, met een boodschap van leven en licht te zenden, gelijk aan dat, hetwelk hij bekend maakte, toen hij met sterfelijkheid bekleed was. Wij getuigen dat engelen van de hoven der heerlijkheid zijn nedergedaald, brengende licht en waarheid, voor de verlichting van de menschelijke familie en een boodschap aan „elke natie, geslacht, taal en volk.”

Wij erkennen het feit dat door het Christendom verschillende godsdienstige genootschappen bestaan, welke in hoofdzaak uit goede menschen samengesteld zijn, onder welke zich talentvolle mannen bevinden, waarvan sommigen in den naam des Heeren bedien, zonder dat zij autoriteit bezitten, terwijl anderen het Evangelie

verklaren volgens hun eigen begrip van hetzelfde — hetwelk zeer beperkt is; en dat er menschen van alle secten en genootschappen zijn, welke den Heer wenschen te dienen en in Zijne wegen te wandelen, doch welke zich aan de gedachten en begrippen hechten, welke door overlevering aan hen zijn medegedeeld. Wij wenschen ons echter niet op eenigerlei wijze in hunne godsdienstige rechten of voorrechten in te mengen. Wij erkennen het recht van elkeen, om God te dienen, overeenkomstig de ingeving van zijn eigen geweten, en denken dat niemand in die vereering verhinderd zou worden, en dat zij volkomen vrij zouden moeten zijn, hunne godsdienstige overtuiging uit te oefenen, zoolang als zij niet op de rechten en vrijheden van andere inbreuk maken. Dit is de scheiding welke wij maken, en wanneer de menschen zich daarbuiten begeven, dan zou de wereldlijke wet tusschen beiden moeten treden en het volk in het uitoefenen van zijn rechten beschermen en van de booze bedoelingen en goddelooze daden van hen, welke op dezelve zoeken inbreuk te maken, behoeden.

Nochtans, hoewel wij dit erkennen, zoo verliezen wij dit eene groote feit niet uit het oog, hetwelk iedereen in overweging zou nemen; dat gelijk er maar één God voor ons is, om te aanbidden, zoo kan daar slechts ééne ware godsdienst zijn. Een verscheidenheid van Goden, moge een verscheidenheid van godsdiensten bekend maken, doch „daar is slechts één God, zelfs de Vader van wien alle dingen zijn, en één Heer, Jezus Christus, door wien alle dingen zijn.” Daarom, de godsdienst van God en Jezus Christus moeten één zijn. Waarheid is niet tegen zichzelf verdeeld. Waarheid en dwaling komen in botsing, doch waarheid en waarheid zullen altijd harmonieeren. Elke zaak welke God openbaart is waar, want Hij is waarheid; en elke zaak welke door Jezus Christus, Zijnen geliefden Zoon komt, moet waar zijn, want Hij is de weg, de waarheid en het leven. Geen dwaling zal in de wereld gebracht worden onder de leiding van den Vader of den Zoon. En de Heilige Geest is „de Geest der Waarheid.” Hij leidt in alle waarheid. Hij neemt van de dingen van den Vader en van den Zoon en openbaart aan den mensch. Hij zal geen dwaling openbaren of bevestigen; doch Hij zal waarheid mededeelen en haar duidelijk maken. Daarom, al hetgeen hetwelk dwaling is, hetzij het onder de Christenen of heidenen is, is niet van God en wordt door Hem niet erkend. Dwaling leidt niet tot God; zij is tot geen nut voor de menschenkinderen; doch zij benadeelt. Het is de waarheid welke verheft, veredelt en zij zal de menschheid verlossen. Misleiding en dwaling zal zulks niet doen. Iets dat in strijd is met waarheid kan niet van God zijn, doch moet van den booze zijn welke „een leugenaar is van den beginne.”

Wordt vervolgd.

In rampen, die ons treffen de Goddelijke liefde te zien, ziedaar de eerste los die wij noodig hebben, en de laatste die wij leeren.

Ed. Young.

Natuurlijke bewijzen van de goddelijke Zending van den Profeet Joseph Smith.

Door Dr. Seymour B. Young.

In 1832 werd de openbaring aan den profeet Joseph Smith gegeven, aangaande den oorlog, welke tusschen de Noordelijke en Zuidelijke Staten van Noord-Amerika, zou ontstaan.

Op 6 Augustus 1842 voorspelde hij, dat de heiligen voort zouden gaan veel ellende te lijden en verdreven zouden worden naar het Rotsgebergte; velen zouden hun leven door vervolging verliezen en lijden zou door hun vijanden over hen gebracht worden, doch sommigen van hen zouden in leven blijven en daarheen gaan en behulpzaam zijn in het maken van nederzettingen en zouden de heiligen een machtig volk zien worden.

De engel Moroni deelde aan Joseph Smith mede, dat zijn naam voor goed en kwaad in de geheele wereld zou gehouden worden.

In 1841 kwamen mannen van Missouri met een bevel tot inhechtenisneming van den profeet Joseph, arresteerden hem en zochten hem naar den staat van Missouri te ontvoeren en aldaar hem van zijn leven te berooven. Doch gelukkigerwijze werd de hulp van Stephen Douglas verkregen. Hij verkreeg een verhoor van het voorval op een Habeas-corporusakte (dit gaf den gevangene het recht om binnen zes uren de reden van gevangenneming te mogen weten) welke voor den profeet van Charles A. Warren Esq. verkregen was. Hierdoor bekwam Joseph een verhoor in zijn eigen staat en werd hij in vrijheid gesteld.

De rechter Douglas bleek veel vriendschap voor den profeet te bezitten en werd met hem zeer gemeenzaam en vriendschappelijk. Hij vertelde den profeet eenige van zijne begeerten om een raadsheer voor den Staat Illinois, van de Vereenigde Staten te worden, enz. Later zeide de profeet tot hem: „Mijnheer Douglas, gij zult niet alleen pogingen aanwenden om een raadsheer te worden, doch gij zult eveneens naar het Presidentschap der Vereenigde Staten dingen. Doch indien gij ooit uw hand tegen mij of tegen het volk der „Mormonen“ verheft, zoo zult gij het gewicht van den hand des Almachtigen op u gevoelen.

Het vraagstuk der Slavernij was altijd een belangrijke zaak tusschen de Noordelijke en Zuidelijke Staten geweest en toen zich de Heiligen der laatste Dagen in den Staat van Missouri begonnen te vestigen, werd het gewicht daarvan op hunne schouders gelegd. De bewoners van dien Staat beweerden dat de „Mormonen“ tot die van het Noorden behoorden, welke voor de afschaffing der Slavernij waren, en dat hun vanwege deze staatkundige gevoelens geen verblijf in dien Staat mocht worden toegestaan.

Deze gevoelens en haat tegen hen vermeerderden en ontwikkelden zich, totdat zij ten laatste uit den Staat van Missouri verdreven werden.

Dit was echter niet alleen de oorzaak, want er was ook haat

en godsdienstijver in het spel, omdat de „Morimonen“ het Evangelie van Christus bezaten. Nochtans waren deze kwade gevoelens meer onder de leiders en leeraars van godsdienstige genootschappen, dan onder het volk in het algemeen.

De profeet dit ziende, en de uitgebreidheid der vervolging, welke over de heiligen der laatste dagen zou komen, erkennende, zeide tot hen in hoofdzaak: „Het zal niet alleen vervolging van het graafschap zijn, doch van den staat, en van staat tot staat, en ten laatste zullen de Vereenigde Staten, zich tegen de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen stellen.”

In 1859 nam John Brown, Harper's Ferry, Virginië, in, met haar arsenaal, met al de wapenen en ammunitie, welke in deze groote bewaarplaats geborgen waren en hield het voor verscheidene dagen in zijn bezit. Zijn macht bestond uit 25 man, behalve hemzelf; en niettegenstaande het geringe getal van deze invallende macht, zoo waren zij in staat het arsenaal in hun bezit te houden en de ambtenaren der wet tegen te staan, totdat de militie en de staatsmacht onder de wapenen geroepen waren door Gouverneur Henry Alexander Wise. Daarna eerst werd John Brown en zijn aanhang gevangen genomen. Zeven van hen werden terecht gesteld wegens opstand tegen den Staat Virginië, en werden opgehangen, de overigen ontkwamen en vluchtten naar andere Staten. Dit scheen het begin te wezen van de scheiding en diende slechts om den haat te vereenigen en de hartstochten der slavenhouders van de Zuidelijke Staten te doen ontvlammen.

In 1860 hielden voorname mannen dier Staten een groote vergadering in Zuid-Carolina en verklaarden dat de vereeniging bestaande tusschen Zuid Carolina en andere Staten en bekend onder den naam van de Vereenigde Staten van Amerika, op dien dag ontbonden was. Daarna, vroeg in 1861, volgde de samenkomst van de armee der scheiding, en op 12 April werd het bombardement van fort Sumter bevolen door G. T. Beauregard, commandant van de troepen der scheiding en dit beleg werd voortgezet totdat het fort overgegeven werd. Het kanon tegen fort Sumter gelost, was in werkelijkheid het eerste van den oorlog en zij welke conservatief en vredesgezind waren, hielden zich met verwondering stil en zeiden: „Wat zal daarna plaats hebben en wat zullen de Zuidelijke Staten doen, om een scheiding tusschen de Noordelijke en Zuidelijke Staten te verhaasten?”

Abraham Lincoln werd op 4 Maart 1861 geïnstalleerd als president der Vereenigde Staten. Stephen A. Douglas was een candidaat daarvoor van de Noordelijke Democraten geweest en had gelijk met den heer Lincoln het land rond gereisd en men dacht dat de „kleine reus”, gelijk Douglas genoemd werd, ofschoon een zeer korte man in gestalte, veel hooger was als zijn groote tegenpartij in den wedloop voor het presidentschap. Doch de voorspelling van Joseph Smith was een hinderpaal voor Douglas, welke de heiligen had tegengestaan, en toen de stemmen geteld werden had Abraham Lincoln honderd tachtig van de stemmen van het

verkiezingscollege, de andere stemmen zijnde verdeeld onder drie andere kandidaten. Douglas kreeg slechts twaalf als zijn aandeel. Douglas was een lid van den Senaat in 1847—1861, en stond in 1854 op en zeide: „Heeren, het schijnt dat het „Mormonen-vraagstuk, het voornaamste vraagstuk van heden is, en ik heb dit van het volk der „Mormonen“ te zeggen: Ik beschouw de „Mormonen“ als een walgelijke verzwering op het staatkundige lichaam; en indien ik de macht had, zoude ik het met des dokters mes verdrijven.” Of Douglas begreep dat hij zijn eigen oordeel verzegelde en zichzelve verhinderde om het ambt van president der Vereenigde Staten te verkrijgen of niet, kunnen wij niet zeggen, doch hij was door den profeet Joseph gewaarschuwd geworden, dat indien hij zich tegen de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen zou stellen, dat hij dan nimmer zou slagen in het verkrijgen van het Presidentschap.

Toen het geschutsvuur tegen het fort Sumter geopend werd, begon de opstandoorlog, en wel in dezelfde plaats, waarvan de profeet negen en twintig jaren te voren voorspeld had, dat zulks zou plaats hebben. De openbaring zeide verder, dat de Zuidelijke Staten de hulp zouden inroepen van Groot-Brittanje, en in vervulling van deze voorspelling werden James. Murray. Mason en John Slidell, als afgezanten gezonden om de hulp van Groot-Brittanje in te roepen. Nadat zij aan boord van den „Trent“ door Wilkes gevangen genomen waren en in Boston voor verscheidene maanden in de gevangenis geweest waren, werden zij ten laatste in vrijheid gesteld en gingen, gelijk zij door de Confederatie bevolen waren, om erkenning en oorlogsvoerende rechten te verkrijgen; en als een gevolg van de sympathie in Groot-Brittanje voor de Zuidelijke Staten ontstaan, werd de stoomsloep „Alabama“ onder kaptein Semmes gezonden, om jacht te maken op de koopvaardij- en andere schepen der Vereenigde Staten. In 1871 en '72 werd een scheidsgericht te Genève (Zwitserland) van de natien der Vereenigde Staten, Groot-Brittanje, Italië, Zwitserland en Brazilië gehouden en onder hun beslissing, betaalde Engeland vijftien millioen vijf honderd duizend dollars in goud aan de Vereenigde Staten voor de hulp welke zij aan de Zuidelijke Staten gegeven had, vervullende alzoo een andere voorspelling, welke Joseph Smith aangaande deze groote oorlog gegeven had.

De openbaring gaat verder voort en zegt: „Na vele dagen zullen slaven tegen hun meesters opstaan, welke geoefend en gedisciplineerd voor den oorlog zullen zijn“. Op 22 September 1862 verscheen de bevrijdingsproclamatie van President Abraham Lincoln bevrijdende alle slaven in al de Staten, welke de volgende Januari (in 1863) in opstand zouden zijn. In die proclamatie maakte hij het volgende denkbeeld bekend, dat de negers, bevrijd van hun vroegere meesters, toegestaan zou worden, om bij de armee en de marine der Vereenigde Staten dienst te nemen, en aldus hun eigene vrijheid helpen behouden; en in overeenstemming met dit denkbeeld weten wij dat vele duizenden van hen dienst namen, want daar

waren vijf en tachtig regimenten geregelde troepen gevormd van de vroegere slaven van het Zuiden, welke „geoeffend en gedisciplineerd voor den oorlog waren“ en welke bijzonder dapper tegen hun vroegere meesters streden.

Wordt vervolgd.

De Zending in andere Landen.

Ouderling C. R. Humphreys schrijft aan de „Deseret News“ van Charleston. S. C., U. S. A., betreffende het werk der bediening, en de teekenen, die daar volgen:

Een Methodist, een ernstige onderzoeker van onze leer, was verledene September, getuige van de genezing zijner zuster, onder de oplegging mijner handen. Hij verzocht ons hem te begeleiden om een zieken man, genaamd Phetman, een lid van zijne Kerk te bezoeken. Wij vervulden zijnen wensch en sprekende met den zieke, vonden wij dat hij groot geloof bezat, om door de macht van God, volgens Zijne beloften, genezen te worden,

Hij was gedurende acht maanden op zijn bed geweest en kon zijn beenen niet bewegen. Hij had zich van het bed zonder hulp niet in beweging durven zetten. Wij legden hem naar zijn verzoek de handen op. Minder dan vijf minuten daarna, zeiden wij hem zijne armen recht op en neer te heffen, hetwelk hij gemakkelijk deed. Dit had hij in meer dan acht maanden niet kunnen doen. Toen hief hij zich op, ging van het bed af zonder hulp en zat in een stoel. Na een tijd sprak hij zijn verlangen uit om in familiegebed zijne knieën te buigen. Hij knielde voor de eerste maal in vele maanden neder en dankte den Heer dat Zijne dienstknechten tot hem gezonden waren, en door Zijne macht was hersteld geworden. Hij werd zoo met vreugde beziel, dat hij zijne vrouw en zijne vrienden tot zich riep, opdat zij zijne hand zouden drukken, om hen te toonen, dat hij het gebruik ervan geheel herwonnen had.

Conferentie-Notitie.

De halfjaarlijksche Conferentie der Groningsche Afdeeling zal op Zondag 14 April a. s., 's voormiddags ten 10 uur en 's avonds ten 6 uur, in het gewone lokaal Oostersingel 5a te Groningen gehouden worden.

Broeders, Zusters en Vrienden worden hiermede hartelijk uitgenoodigd deze Conferentie bij te wonen.

Aangekomen en Benoeming.

Den 24en Maart 11. is te Rotterdam aangekomen Ouderling John W. F. Mijer, van Ogden (Utah). Ouderling Mijer is aangevozen in de Amsterdamsche Conferentie te arbeiden.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

S. Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Zelfopvoeding en Veredeling.

Wij kunnen den tijd en de gelegenheid niet te veel waardeeren, welke ons gegeven is, onszelven te onderrichten, wetenschap en kennis te verzamelen, waarmede wij ons naar behooren, tot het vervullen der plichten, welke wij geroepen zijn in de verschillende omstandigheden des levens, op ons te nemen. Het is, op zijn minst, zeer dwaas. wanneer personen gelooven, dat zoodra zij dit Evangelie erkend en ontvangen hebben, de noodzakelijkheid om hun geestkracht te ontwikkelen, zichzelf te bekwamen, naar wijsheid en naar kennis te trachten en te zoeken, opgehouden heeft. Wetenschap, letterkunde en kunst, gelijk alle andere nuttige dingen, zijn niet alleen voor de wereld — want zij zijn niet uit het verstand der menschen ontstaan, doch door hun krachten tot studie in te spannen, hebben mannen deze kennis verkregen, want zij bestonden reeds voordat de wereld geschapen was. Het was door het bezit van de volheid van wijsheid en kennis, waarvan de menschen slechts naar verhouding een klein gedeelte verworven hebben, dat onze Schepper, deze aarde, met alle hare menigvuldige schatten van het dieren- en plantenrijk het aanschijn gaf, en bovendien den mensch uit het stof der aarde schiep en den onsterfelijken geest van Adam in dat aardsche omhulsel plaatste. De mensch heeft echter de macht misbruikt, welke zijn Schepper hem gegeven had om een zeker beperkt gedeelte van die wijsheid en kennis te verkrijgen, welke onze God in Zijne volkomenheid bezit. En heeft de kennis die hij bezit tot zijn eigen zelfzuchtig gebruik aangewend, en de eer van het bezit en het verkrijgen van hetzelfde, toegeëigend. De weinige wijsheid — want gering en onbeduidend is zij. wanneer zij wordt vergeleken met de onbegrensde wijsheid van God — die zij verworven hebben, heeft hen dwaas gemaakt, doordat de menschen in hun trotschheid en onwetenschap en wijsheid welke zij bezitten, alleen de gevolgen van hunne studiën en inspanning, en de voortbrengselen van hun eigen verstand zijn. Tengevolge hiervan hebben zij het gewaagd en ondernomen, de geopenbaarde eeuwige wijsheid des hemels met de maatstaf van hun eigen kleinsortige geleerdheid te meten. Daarom beschouwt de Almachtige de geleerdheid der wereld als dwaasheid of gelijk de Apostel Paulus zegt: „Want de wijsheid der wereld is dwaasheid bij God“, en wederom: „De Heer vangt de wijzen in hunne eigene listigheid“ en „de Heer kent de gedachten der wijzen dat zij ijdel zijn. Daarom roeme geen mensch in zichzelf. Want alle dingen behooren hem; hetzij Paulus of Apollos of Cephass of

de wereld, het leven of de dood, de dingen van heden of der toekomst, alles behoort hem."

Daar is geene gave of zegening, waarin de menschheid zich thans verheugd, welke niet van God gekomen is. De mensch is niet de maker of schepper van de weinige wijsheid en het verstand welke hij thans bezit, doch slechts de ontvanger en God is de Gever. Paulus zegt: „Alle dingen behooren hen, welke in geloof daarvoor leven en dezelve verwerven.“ Daarom zou niemand zich verbeelden, dat, nadat zij zich van de wereld afgezonderd en zich aan het Evangelie van Christus hebben aangesloten, het niet van voordeel en onnuttig voor hen is, wanneer zij zich met de wijsheid en kennis der wereld bekend maken, en niet denken dat nu de wereld dit bezit het onze verdere aandacht onwaardig is.

Gelijk wij reeds gezegd hebben, alle ware en volkomen kennis komt van God en wij zouden onze kracht inspannen zooveel als mogelijk is om de kennis en wijsheid — ofschoon de wereld ook deze gedeeltelijk moge bezitten — te verkrijgen, en ons daardoor nader tot onzen God op te heffen. De bestemming en toekomst, welke het koninkrijk Gods op aarde voor zich heeft, is eene veel verhevener, als het wellicht naar onze tegenwoordige verhouding en omgeving moge schijnen. Want het zal ten laatste alle koninkrijken en machten der wereld in zich sluiten, en de tijd is niet meer ver verwijderd, wanneer het een machtige invloed onder het volk zal uitoefenen. Wanneer haar burgers, beamtben en gezanten, welke nu met verachting en hoon behandeld worden, eene achting en eerbewijzing zullen ontvangen, welke veel overtreffen zal, die welke aan de beamtben en gezanten der tegenwoordige machten, geschonken wordt. Het woord des Heeren in deze dagen aan zijn volk is, dat zij door geloof, door lezen en door het doorzoeken van goede en leerrijke boeken, woorden van wijsheid zullen leeren. Nooit heeft de Heer iets gesproken om zijn volk te ontmoedigen, om het bezit van de kennis en wijsheid der wereld te verkrijgen, vanwaar zij ook moge afstammen, indien zij tot de bevordering van zijn werk gebruikt kunnen worden. Doch Hij heeft uitdrukkelijk bevolen, dat zijn volk zich onderrichten en bekend zal maken in alle nuttige wetenschappen en zich inspannen zooveel ondervinding als mogelijk is te verkrijgen, en dat zijne dienstknechten zich voor de hooge en verhevene plaats zullen voorbereiden, voor dewelke zij moge beroepen worden. Het is waar, de Heer heeft de zwakken der aarde uitverkoren, om de sterken te beschamen. De nederigen en verachten heeft God beroepen — doch hij verwacht niet, dat zij altijd zwak en ongeleerd zullen blijven. Zijne voortdurende keuze der zwakke werktuigen voor den vooruitgang van zijn werk, bewijst hoe verschillend zijn wegen en plannen van die der menschen zijn. De zwakke en ongeleerde mensch, welke God voor zijn werk op aarde verkiest, is veel meer geschikt voor het goddelijke karakter, als de wijze en geleerde, die meestal met overlevering en ijdelheid vervuld is, en zich in zijne eigene verbeelding wijs acht.

De eerste is buigzaam en deemoedig in de handen van God en kan voortdurend naar den wil van God gebruikt worden. Een man welke op deze wijze gekozen en door den Almachtige gebruikt wordt, kan indien hij zich inspant om wijsheid en kennis te verkrijgen — (terwijl hij altijd door den Geest van God geleid wordt en zich geheel met een liefhebbende overgave aan het werk zijns Meesters wijdt) een machtig werktuig, ter vervulling van alles wat goed is, in het werk van God worden.

De Ouderlingen van Israël hebben vele gewichtige redenen welke hen aanmoedigen zouden, hun geestkracht te ontwikkelen en te veredelen, want zij zullen nog beroepen worden als vertegenwoordigers van het koninkrijk Gods, wanneer het eenmaal de aarde en de natiën derzelve regeeren zal.

Laten wij als voorbeeld nemen, dat een Ouderling, die met en door zijn eigen wil de veredeling en ontwikkeling der talenten die hij bezit veronachtzaamd heeft, als een gezant tot een der natiën gezonden wordt, moet hij zich niet zeer beschaamd en verlegen gevoelen, wanneer hij zijn verleden nalatigheid overdenkt; doch hoe verschillend zal die Ouderling zich gevoelen, die vlijtig en onvermoeid gezocht heeft, zich voor zijne plaats voor te bereiden en welke, zoo noodig, een hoogere plaats bekleeden kan.

Het werk van onzen eigen veredeling en het streven naar volmaking is een van de gewichtigste, welke ons opgelegd zijn, en het is aan elke heilige der laatste dagen, beide oud en jong, aanbevolen. Want laat dit steeds in gedachten gehouden worden dat „het nimmer te laat is te leeren“.

T. U. S. „Der Stern“.

Geheime Gebeden.

Het geheime gebed is een zaak waarbij elke Ouderling belang heeft en gelijk duidelijk te zien is, niet zeer wel ter zijde gezet kan worden. Dit is door de getuigenissen der meest succesvolle Ouderlingen in het veld bevestigd. Het zal zeker niet noodig zijn, om de Ouderlingen door bewijzen te overtuigen, van het voordeel hetwelk ontstaat, indien dezen weg gevolgd wordt. Wij vestigen de aandacht daarop, door op de noodzakelijkheid van hetzelfde te wijzen en tevens iets meer aangaande het geheime gebed te zeggen.

Niet alleen zouden alle zendingen deelnemen aan dat wat het familiegebed genoemd mag worden, doch zij zouden eveneens elken dag de geheime gebeden houden. De eerste zijn hoog noodzakelijk en zouden geregeld onderhouden worden, doch de laatste zijn, indien niet van meer, van gelijke noodzakelijkheid. Er zijn gebeden, welke alken in het verborgen kunnen opgeofferd worden — gebeden welke hoogst aangenaam in de oogen van onzen Vader in den Hemel zijn, en welke van de binnenste schuilhoeken des harten komen — vandaar de noodzakelijkheid om zich getrouw aan deze belangrijke zaak toe te wijden.

De Zaligmaker lag grooten nadruk op de zaak van het gebed

Hij zeide tot Zijne discipelen: „Maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uwe binnenkamer, en uwe deur gesloten hebbende, bidt uwen Vader die in het verborgen is; en uw Vader die in het verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden.“ Is deze raad niet hoogst uitnoodigend en vertroostend? En zullen wij den Zaligmaker niet evenzoo goed in dit, zoowel als in andere dingen gehoorzamen?

Wie wenscht neen te zeggen! Het is niet alleen onze plicht om zulks te doen, doch het is tevens een heerlijk voorrecht, dat aan elkeen geschonken is. Hoevelen hebben van deze bron zoete vertroosting verkregen, als het op geene andere wijze was te komen! Zelfs in den donkersten nacht werden hunne zielen met vrede vervuld. Hoe goed is het wanneer beproevingen onzen weg versperren en ontmoediging zich aan elke hand vertoont, een verborgen plaats te hebben, naar dewelke wij kunnen gaan om onze zielen voor God uit te storten! Nimmer heeft een oprechte, ootmoedige geloovige zulks gedaan, zonder troost te ontvangen, en dikwerf zijn zij van hetzelfde wedergekeerd gelijk reuzen, verfrischt door nieuwen wijn. Indien het gebed opgeofferd wordt in nederigheid en geloof, dan is het de sleutel om het hart des Vaders te openen.

Vele Zendingen hebben zorgvuldiglijk dit bevel van onzen Zaligmaker gehoorzaamd, en de gevolgen kunnen in hunne goede werken gezien worden, in hun handdruk en in den indruk van den Heiligen Geest welke op hunne gelukkige aangezichten blinkt.

Indien er eenige Ouderlingen zijn welke nog geen voordeel getrokken hebben, van deze middelen om in meer heilige nabijheid met den Meester te komen, en dat er zulke middelen zijn kan niemand verloochenen, laat hen in eens besluiten om dit levend grondbeginsel in praktijk te brengen. „Nader tot Mij en Ik zal tot u naderen” zegt de Heer. Hoe beter kan elke Zending dit doen, door tot Hem dagelijks in geheim gebed te gaan, en aldaar een gebroken hart en een verslagen geest opofferen, en dan met energie aan het werk beginnen, hetwelk altijd door zulk een handeling geïnspireerd wordt.

Gij broederen, welke zulks onnoodig geacht hebt, beproef hetzelfde en vele van uwe moeilijkheden zullen verdreven worden, terwijl de vruchten van uwen arbeid meer openbaar zullen worden.

Millennial Star. J. L. M.

De Olympia-spelen der Grieken.

Beginnende met 776 jaar, voor Christus, rekenden de Grieken hun tijd met Olympiaden of tijdperken van vier jaren, wanneer Olympische spelen gehouden werden.

Een heilige wapenstilstand, welke eene maand duurde, maakte een einde aan al de oorlogen tusschen de verschillende Staten, gedurende den tijd van de spelen. Hierdoor was iedereen in staat in veiligheid te reizen, want niemand dorst den verschrikkelijken god Zeus te beleedigen. Bijna elken stad in Griekeland zond af-

gevaardigden, hetzij om mede te dingen of om deze wedstrijden te aanschouwen. En zelfs van de eilanden langs de kust, zoowel als van de koloniën in Azië, Afrika en westelijk Europa, kwamen bezoekers voor zaken of voor vermaak. Aan geen vrouw, uitgenomen eene priesteres, was toegestaan om bij deze wedstrijden tegenwoordig te zijn.

Alle mededingers waren verplicht te bewijzen, dat zij van rein Grieksch bloed waren en dat zij tien maanden van voorbereiding voor den strijd besteed hadden. Dan, indien zij aangenomen werden, waren zij verplicht om de laatste dertig dagen vóór de spelen, te besteden in de oefening te Olympia, onder het Bestuur der Ambtenaren. Gedurende dit tijdperk, offerde de worstelaar zoowel als de vriend, offerande en gebeden tot de verschillende goden, welke zij dachten, die hun behulpzaam konden zijn, in het verkrijgen der overwinning. Op den dag der spelen waren alle mededingers verplicht, bij het altaar van den god Zeus, een heilige eed afteleggen, dat zij zich aan de regelen zouden houden en van geen ongerecht voordeel op hun tegenpartijders, gebruik zouden maken.

Oorspronkelijk bestonden deze spelen uit slechts een enkelen wedloop, de afstand 600 voet; doch ten tijde van hun grootste heerlijkheid waren vijf dagen noodig, voordat de strijd beslist was. Zij waren toen als volgt: hardlooperij, de pentagoon, harddraverij te paard en met chariot, boksen, worsteien en de pancratium. De hardlooperij bestond uit de enkele loopbaan, welke alreeds genoemd is, de dubbele loopbaan en de lange, welke somtijds vier en twintig maal de afstand van de enkele loopbaan bedroeg en de hardlooperij in het harnas. De pentagoon bestond uit vijf verschillende oefeningen, loopen met gewichten, het werken met de werpschijf, met de spies, loopen en worstelen. Om overwinnaar te zijn, zoo was het noodig om drie van de vijf oefeningen te winnen. Het worstelen was niet zeer verschillend van datgene wat heden gedaan wordt, doch het boksen werd gedaan met de handen in strooken leder besloten, waaraan stukken metaal bevestigd waren. Deze samenstelling werd een cestus genaamd, en men kan zich gereedelijk voorstellen wat een massa bloed en wonden zulk een strijd tengevolge had. Een dag werd voor den wedstrijd aan jongens gegeven en de andere dagen aan de jongelingen en mannen.

Na elken strijd werd een palmtak aan den overwinnaar gegeven. En aan het einde der spelen had een formeele aanbidding aan de overwinnaars van olijfkransen plaats; daarna volgden feesten en offeranden bijna zonder tal. Wanneer een voorvechter zijn woonplaats naderde kwam de geheele stad of gemeente hem tegemoet. Indien er een muur om de stad was, zoo werd eene nieuwe opening gemaakt voor den „verhevene“ om door te gaan. Liederden werden aangaande hem gezongen, standbeelden van hem gemaakt en in zijn geboortestad en te Olympia geplaatst. Geschenken van allerlei aard en in zulk een getal en van zulk een groote waarde werden hem gegeven, dat al de noodzakelijkheid om voor de goede dingen des levens te werken, verdwenen was.

Vanaf het jaar 394 N. C., toen deze spelen op bevel van den Keizer Theodosius opgeheven werden, tot op 1896, vonden geen Olympische spelen plaats. Doch in dat jaar, door de bemoeiingen van Baron Pierre de Coubertin en een commissie van alle natiën, welke een werkzame belangstelling in gymnastische en atletische oefeningen hebben, werd een moderne voorstelling van de Olympische spelen te Athene gehouden. Amerika was de eerste in de prijswinning met negen prijzen. De andere winnende landen waren: Frankrijk, Engeland, Griekenland, Duitschland, Australië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Denemarken,

Juvenile Instr.

Zending tot de Oostelijke Landen.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen heeft een bijzondere goddelijke zending, om het Evangelie aan „elke natie, geslacht, taal en volk te prediken“. De engel waarvan in Openbaringen 14 : 6 gesproken wordt, heeft hetzelfde in zijne oorspronkelijke reinheid en macht hersteld. En de plicht om hetzelfde bekend te maken als een „getuigenis“ voor de komst van den Messias, als de Koning der Koningen en de Heer der Heeren, rust op de Ouderlingen van deze Kerk.

Het maakt direct geen verschil of zij slagen om bekeerlingen te maken of niet. Dat is van bijkomende beteekenis. Zij gaan tot de wereld om getuigenis te geven, van de wederopening van de goddelijke gemeenschap met de menschenkinderen. De herstelling, door den Zaligmaker in persoon, der Kerk in de twintigste eeuw, met haar leerstelsels, autoriteiten, verordeningen en geest, waarvan de wereld was afgeweken. Zij zijn niet om strijd te voeren tegen de bestaande sekten en kerken, doch om het nieuwgeopenbaarde woord des Heeren voor de gehoorzaamheid aan alle menschenkinderen aan te bieden. De wereld te waarschuwen voor de komende oordeelen en moeijelikheden, welke de gevolgen zullen zijn, indien zij hun boodschap verwerpen.

Alles wat waar is, wat tot verheffing, reinheid, verlichting en éénheid der menschheid in al de bestaande stelsels leidt, moet door hen als van God beschouwd worden. Zij zijn niet om te trachten datgene wat waar is, en hetwelk de wereld bezit, weg te nemen, doch om tot de geestelijke kennis, welke zij bezitten toe te voegen. Zij zoeken niet hun persoonlijke gedachten, ten opzichte van godsdienst te verspreiden, doch om datgene te verklaren, wat God in deze bedeeling des tijds geopenbaard heeft.

De Vereenigde Staten van Noord-Amerika, Europa en sommige van de eilanden, waaronder Austrasië en Polynesië, zijn door de Ouderlingen bezocht geworden en nu zal Japan het levende woord van God hooren. Daar zijn tijden en jaargetijden, voor den vooruitgang van de kerk, ten opzichte van het werk in den vreemde en te huis, waarop acht wordt gegeven en dien overeenkomstig gehandeld door het aardsche hoofd der Kerk, gelijk de inspiratie be-

stuurt. Wanneer de goddelijke roeping komt, zoo is het voor de dienstknechten van God om te gehoorzamen. Geen onderscheid waarheen zij gezonden worden of hoe moeielijk de taak is.

De Zending in Japan moge zich wellicht uitstrekken tot in China en omliggende landen. Dit zal door de komende gebeurtenissen en door het woord van den Heer besloten worden. Doch de Apostel, welke tot deze moeielijke Zending is aangewezen en de Ouderlingen welke met hem gaan, zouden en zullen zonder twijfel, den steun van het geloof en gebed van de heiligen hebben, zoodat zij in ruime mate voorspoedig moge zijn.

Indien enig bloed van Israel met het Japansche geslacht vermengd is, zoo zullen degenen welke zulks bezitten, tot den standaard welke thans geplant wordt komen, en het thans geopenbaarde Evangelie aanhangen. Indien niet verschillende gevolgen mogen ontstaan. In elk geval moct deze natie gewaarschuwd worden, en het Oosten zoowel als het Westen, moet de blijde tijdingen der zaligheid hooren en de gelegenheid hebben, om het woord des Heeren, hetwelk tot alle natiën en tot elk volk is, aan te nemen of te verwerpen.

Des. News.

Het Boek van Mormon in het Turksch.

Het vertalen van het Boek van Mormon in nog een andere taal, is thans zeer wel gevorderd en zal waarschijnlijk voor het einde van dit jaar gereed zijn. Het is de vertaling in de Turksche taal en wordt door Ouderling F. F. Hintze van Salt Lake Graafschap, Utah gedaan. Ouderling Hintze is bijzonder voor dit werk geschikt, daar hij in de Turksche taal opgevoed is en een lange ondervinding in het rijk van den Sultan en in het bijzonder in Palestina heeft. Ouderling Hintze wordt geholpen door Ouderling Haik Djevahirdjian, welke een Armenisch student is en welke de copie voor den drukker gereed maakt. Hij kwam van Armenië, Turkije, naar Utah. Het manuscript van het Eerste Boek van Nephi en de eerste negen hoofdstukken van het Tweede Boek van Nephi, is een schoon specimen van schrijfkunst in Turksche karakters.

Gemengd Nieuws.

Op Maandag 4 Maart l. l. werd te Washington, D. C. Noord-Amerika, William Mc. Kinley van Ohio, geïnstalleerd in het ambt van President der Vereenigde Staten. Hij is de achtste van de vermaarde President, welke tot een tweeden en opvolgende termijn door het Amerikaansche volk, tot dit ambt gekozen werd. Ter zelfder tijd werd Theodore Roosevelt, van New-York, als Vice-President der Vereenigde Staten geïnstalleerd. De ceremonie was zeer indrukwekkend en van groot belang voor het Amerikaansche volk.

's Menschen Levenswandel.

Vriendelijk zij ieder woord,
 Dat men u spreken hoort,
 Waar en oprecht;
 Elk schenkt u achting dan
 Die zich verlaten kan,
 Op wat gij zegt.

Warm zij nu meêgevoel,
 Voor ieder edel doel;
 Wie dat ook heeft;
 Toon graag, bij vreugd en smart,
 Elk nu meêwarig hart,
 Wat g' ook beleefd.

Arnhem.

Doch wat wel 't meeste baat,
 Is wel een goede daad,
 Eerlijk verricht;
 Waar men ook hulp verleen',
 Voeg woord en daad bijeen,
 Dat is uw plicht!

Daag'lijks met nieuwe kracht,
 Het goede dan betracht,
 Steeds meer en meer;
 Opat gij ieder toon,
 Dat gij zijt „een Mormoon”,
 Leeft tot Gods eer.

L. LUIJENDIJK.

Overleden.

Wij ontvingen van Ouderling L. van den Akker, uit Brussel, het treurig nieuws van het overlijden van zijn vader. JOHANNES VAN DEN AKKER, hetwelk te Ogden, Utah, op 23 Februari l.l. plaats vond.

Broeder J. van den Akker was op 27 Dec. 1828 te Delft geboren, en was op 28 December 1888, te Apeldoorn, door Ouderling A. Bel gedoopt, en later tot Ouderling verordineerd door Ouderling H. G. Gelderbloem. Hij vertrok in het jaar 1898 naar Utah alwaar hij in vrede en tevredenheid leefde, totdat hij tot een betere en hoogere sfeer geroepen werd.

Broeder J. van den Akker laat een echtgenoot met zeven tot rijperen leeftijd gekomen kinderen na, wien wij onze innige deelneming in dezen tijd van droefheid scheeken, en zija verzekerd dat de Geest des Heeren, hen tot troost zal zijn. En hopen dat zijne kinderen voort mogen gaan, het waardig voorbeeld van hunnen vader na te volgen, in getrouwheid aan de waarheid en het ondersteunen van de grondbeginselen van het Eeuwige Evangelie.

Op Woensdag 13 Maart l.l. overleed te Ogden, Utah, Zuster B. SCHAT, in den ouderdom van 79 jaar, 6 maanden en 24 dagen. Zij was een getrouwe Heilige der laatste Dagen en emigreerde verscheidene jaren geleden naar Zion.

Op Zaterdag 16 Maart l.l. overleed te Rotterdam MARIA CATHARINA VAN BRUINESSE dochtertje van zuster M. C. van Bruinisse, welke op 14 April 1900 te Rotterdam geboren was. Wij gevoelen eveneens sympathie met zuster Bruinisse in het verlies van haar lieveling.

I N H O U D:

Zaligheid voor de Levenden en Dooden	Blz. 97	Geheime Gebeden	Blz. 107
Natuurlijke bewijzen van de goddelijke		De Olympia-spielen der Grieken	„ 108
Zending van den profet Joseph		Zending tot de Oostelijke Landen	„ 110
Smith	„ 101	Het Boek van Mormon in het Turksch	„ 111
De Zending in andere landen	„ 104	Gemengd Nieuws	„ 111
Conferentie-Notitie	„ 104	's Menschen Levenswandel	„ 112
Aangekomen en Benoeming	„ 104	Overleden	„ 112
Zelfopvoeding en Veredeling	„ 105		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.